

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 841/C8/568

Data: 28.03.2025

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 11589/24.02.2025, formulată de ..., cu sediul în, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. ..., având CUI ..., împotriva documentației de atribuire, astfel cum a fost modificată prin răspunsul consolidat publicat în SEAP la data de 21.02.2025 de către ..., cu sediul în, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificate organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect „ÎNFIINȚARE STAȚII DE REÎNCĂRCARE PENTRU VEHICULE ÎN COMUNA BRETEA ROMANĂ, JUDEȚUL HUNEDOARA”, s-a solicitat:

- în principal, modificarea răspunsului la clarificări din data de 21.02.2025 și eliminarea cerințelor ilegale și obligarea autorității contractante la decalarea termenului de depunere a ofertelor și la continuarea procedurii;

- în subsidiar, în situația în care se va constata faptul că nu mai pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii.

De asemenea, a solicitat și suspendarea procedurii până la soluționarea contestației, solicitare soluționată prin Încheierea nr. .../04.03.2025, în sensul respingerii ei ca rămasă fără obiect.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Prin contestația formulată, ..., în calitate de operator economic interesat de participarea la procedură critică documentația de atribuire, astfel cum a fost modificată de autoritatea contractantă prin răspunsul consolidat la solicitările de clarificări ale operatorilor economici, publicat în SEAP la data de 21.02.2025.

Potrivit contestatorului, răspunsul la solicitarea/întrebarea nr. 6, referitor la OCCP 1.6 Security Certified emis de OCA (Open Charge Alliance), se impune a fi modificat, deoarece noua cerință introdusă este nelegală, restrictivă și vădit favorizează un unic operator economic. În acest sens, arată că:

1. Cerința "OCCP 1.6 Security Certified emis de OCA (Open Charge Alliance)" se referă la producătorul stației și nu la stația în sine; or, obiectul licitației nu este licitarea unui producător, ci a unui produs care îndeplinește anumite cerințe tehnice; impunerea unor standarde de calitate pentru producător este ilegală în viziunea Legii nr. 98/2016, care permite impunerea de standarde de calitate/conformitate doar pentru produsele supuse licitației și pentru operatorii economici/ofertanți, sub nici o formă nu permite impunerea unor standarde pentru fabricant/producător.

Prin urmare, se impune eliminarea cerinței introduse prin clarificări, prin care producătorul trebuie să fie certificat " OCCP 1.6 Security Certified emis de OCA (Open Charge Alliance)".

2. Cerința este nejustificată prin raportare la obiectul contractului, în contextul în care cerința s-ar referi la stația de încărcare. Obiectul contractului este format din achiziția de stații de încărcare electrică fără software de exploatare/platforma/aplicație de exploatare.

Achizitorul dorește ca pentru componenta hardware OCCP 1.6 să existe certificare de securitate emisă de OCA, OCCP 1.6 (Open Charge Point Protocol 1.6) fiind un protocol de comunicație deschis utilizat în infrastructura stațiilor de încărcare pentru vehicule electrice (EV); acesta permite comunicarea între stațiile de încărcare (Charge Points - CP) și sistemele centrale (Charge Point Operator - CPO sau Backend System), asigurând interoperabilitatea și gestionarea eficientă a rețelelor de încărcare.

La bază este un element hardware care știe să comunice cu alte elemente hardware și software. OCCP 1.6 este un element hardware, de sine stătător, element care funcționează doar exploatat/cu ajutorul unui element software; or, se poate observa că obiectul achiziției nu are nici un element software; atunci când un alt hardware (sa spunem o mașină electrică) se conectează la stație nu se conectează direct (hardware la hardware), ci prin intermediul unui software; prin urmare, nu se poate aduce în discuție securitatea/certificarea securității elementului hardware decât în contextul unui instrument software. Impunerea unei cerințe de securitate, a unei certificări de securitate asupra unui element hardware este illogică, în contextul în care nu se achiziționează acest instrument software, deoarece asupra unei componente hardware/cip/microcip/se

poate pune în discuție doar securitatea fizică (anti-vandalism) și nu securitatea informatică; cu alte cuvinte, securitatea OCPP 1.6 nu este dată de partea hardware a stației, ci de aplicația software care exploatează stația, care face ca stația să fie utilizată, care pune și învață stația să recunoască mașină electrică care i se adresează pentru încărcare. Acest lucru nu este făcut de către partea hardware care face obiectul contractului, ci de aplicația software, motiv pentru care cerința trebuie să se refere la aplicația software și nicidecum la hardware.

Inclusiv OCA (organizație de tip ONG nesemnificativă), când atestă securitatea OCPP 1.6, de fapt, atestă doar logarea la stație, adică tot pe baza unui soft; redând o captură de pe site-ul cu privire la ce anume certifica „OCPP 1.6 Security Certified emis de OCA (Open Charge Alliance)”, contestatorul susține că se poate observa că se face doar o certificare BASIC a autentificării (pe baza unui soft și nu strict pe elementul hardware).

3. Cerința unui certificări a securității unor elemente hardware (fără software) este illogică, iar cerințele de securitate sunt, de fapt, pentru aplicațiile de exploatare a stațiilor, deoarece:

- stațiile de încărcare nu stochează niciun fel de date personale sau de autentificare a utilizatorilor, acestea neavând o bază de dată proprie; stațiile de încărcare au doar un modul OCPP pe baza de hardware care permite comunicarea cu aplicații compatibile prin protocolul OCPP;

- utilizatorul final, împreună cu toate datele personale și nepersonale sunt stocate în baza de date a aplicației mobile; aplicația decriptează toate informațiile în tranzit precum și cele statice, și este protejată inclusiv prin autentificare prin 2 factori precum parola + sms sau email;

- stația știe doar cât se încarcă și la ce preț (acesta fiind setat la instalare); aceasta nu știe cine încarcă sau orice altă informație despre utilizator.

4. Cerința este restrictivă, în condițiile în care se impune ca certificarea să fie făcută de o anumită entitate; scopul unei certificări este de a avea o opinie terță, imparțială, o probă imparțială care arată că o anumită cerință este îndeplinită; or, impunerea ca această probă să fie furnizată exclusiv de un anumit ONG privat, este restrictivă;

- dacă autoritatea contractantă ar fi fost de bună-credință ar fi indicat ca cerința de asigurare a securității să fie la nivel de aplicație software, fără a indica un anumit organism de certificare.

În plus, OCA certifică OCPP, dar nu este un organism de securitate IT acreditat la nivel internațional pe nivel de software de utilizare stații; OCA Security nu oferă o protecție suplimentară garantată față de

utilizarea standardelor consacrate (TLS 1.2/1.3, autentificare X.509, criptare avansată etc.); există alternative echivalente de asigurare a securității, fără costurile suplimentare impuse de această certificare; costurile obținerii certificării sunt ridicate și nejustificate, în condițiile în care nici legislația UE nu impune această certificare pentru stațiile de încărcare; în majoritatea statelor UE, stațiile de încărcare funcționează în siguranță, respectând standardele internaționale fără a fi nevoie de certificarea OCA Security (ONG privat) limitându-se la certificare securității datelor la nivel de aplicație de exploatare.

5. Cerința restrictivă are ca scop favorizarea, în mod exclusiv, a unui operator economic, aceasta fiind îndeplinită de un singur operator economic în România, astfel cum reiese de pe site-ul indicat în cerință - (<https://openchargealliance.org/certified-companies/>).

Prin punctul de vedere nr. 365/28.02.2025, înregistrat la Consiliu cu nr. 13297/03.03.2025, autoritatea contractantă a solicitat respingerea contestației ..., în principal, ca tardiv formulată sau, după caz, ca lipsită de interes, iar pe fond, respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Cu privire la tardivitatea contestației, autoritatea contractantă invocă faptul că, la momentul formulării punctului de vedere, documentația de atribuire nu mai poate fi modificată. În opinia sa, contestatorul trebuia să critice în termenul legal documentația de atribuire, nu să formuleze critici cu privire la răspunsul consolidat la solicitările de clarificări. În acest sens, atrage atenția că, la pagina 2 a contestației, contestatorul precizează că își îndreaptă contestația împotriva documentației de atribuire, situație în care, raportat la prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, o contestație împotriva documentației de atribuire putea fi formulată cel mai târziu la data de 12.02.2025.

De asemenea, cu privire la excepția lipsei de interes în formularea contestației, autoritatea contractantă invocă faptul că documentația de atribuire are caracter definitiv, situație în care SRL nu justifică niciun interes legitim, născut și actual în criticarea, la acest moment, a răspunsului consolidat la solicitările de clarificări.

Pe fond, autoritatea contractantă arată că, în ceea ce privește certificarea OCA, i-au fost solicitate clarificări de către doi operatori economici înscrși în procedură și că, din analiza aspectelor semnalate de aceștia, a considerat pertinente solicitările lor de a modifica cerințele inițiale, considerând că sunt utile în protejarea intereselor sale. Drept urmare s-a procedat la modificarea cerințelor prevăzute inițial în documentația de atribuire, respectiv în modelul de formular de propunere tehnică, respectiv în anexa la propunere - fișele tehnice.

Raportat la prevederile art. 159 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă precizează că intenția sa, prin precizarea faptului că producătorul stației de încărcare trebuie să fie autorizat, a fost strict pentru acordarea accesului egal pentru operatorii economici care sunt producători de stații de reîncărcare pentru vehicule electrice și operatorii economici ce au calitatea de distribuitor sau intermediar. Totodată, arată că, dacă se elimină crintele de calitate pentru operatori economici (indiferent de calitate acestora: producători, intermediari, distribuitori etc.), rămânând doar specificațiile tehnice aferente produselor/ serviciilor/lucrărilor, se poate ajunge la situația în care să participe la procedură operatori economici care nu dețin calitățile/calificările necesare pentru furnizarea produselor/prestarea serviciilor/executarea lucrărilor solicitate.

Referitor la afirmația contestatorului potrivit căreia cerința este nejustificată, în contextul în care obiectul contractului este format din achiziția de stații de încărcare electrică fără software de exploatare/ platforma/aplicație de exploatare, autoritatea contractantă arată că, în documentația de atribuire, nu există o astfel de prevedere. Pornind de la o premisă greșită, contestatorul a ajuns inevitabil la o concluzie eronată, și anume că „Documentația de atribuire are prevederi nelegale”, încercând prin întreg cuprinsul contestației formulate să inducă această falsă concluzie personală.

În acest sens, autoritatea contractantă precizează că, prin fișa de date a achiziției, a precizat la pct. II. 1.4) Descrierea succintă: "Obiectul contractului este constituit de furnizarea, montajul și execuția lucrărilor de construcții privind instalarea a cinci stații de reîncărcare electrice în cadrul proiectului investițional «*Înființare stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în comuna Bretea Română, județul Hunedoara*», finanțat prin Administrația Fondului pentru Mediu - contract de finanțare nr. 497/GES/din 28.12.2023.

De asemenea, arată că, potrivit Ghidului de finanțare al Programului, aprobat prin Ordinul 1962/2021, stațiile de reîncărcare trebuie să îndeplinească anumite condiții: conform Art. 8, pct. 4: „(4) *Stațiile de reîncărcare comunică prin protocol de tip OCPP- Open Charge Point Protocol - minimum 1.5 și dispun de meniu în limba română și în limba engleză*”, iar conform Art. 11: „c) *stațiile de reîncărcare vor dispune de un acces deschis de management și operare care să permită identificarea locației, monitorizarea în timp real a funcționalității, disponibilității, cantității de energie transferată. De asemenea, acest acces trebuie să permită interconectarea și comunicarea cu alte instalații similare în timp real; f) asigură accesul permanent și nediscriminatoriu al publicului la stațiile de reîncărcare instalate prin proiect*".

Mai mult decât atât, în fișele tehnice (anexă la formularul de propunere tehnică) din fișierul *Modele formulare*, publicat după solicitările de clarificări, s-a precizat clar că: „stația va putea fi integrată într-o platformă de management, prin intermediul căreia se va putea efectua tarifarea încărcărilor. Platforma de operare va fi oferită în prețul stațiilor pe perioada de garanție oferită” și că „Stația va putea fi integrată într-o platformă de management, prin intermediul căreia se va putea efectua tarifarea încărcărilor. Platforma de operare va fi oferită în prețul stațiilor pe perioada de garanție oferită”.

Referitor la precizarea contestatorului conform căreia s-a introdus o cerință nouă, ce nu își are sensul în contextul de față, autoritatea contractantă precizează că, dacă operatorul economic ar fi studiat conținutul documentației de atribuire, ar fi constatat faptul că inițial s-a solicitat ca stațiile de încărcare să conțină tip acces de la distanță: OCPP minim 1.5, EVCCID (prin OCPP) care, în conformitate cu funcționalitățile OCPP 1.5, a introdus funcții esențiale de monitorizare și control al încărcării).

În cadrul răspunsului la solicitarea de clarificări, s-a constatat faptul că se dorește, în fapt, ca stația să conțină OCPP 1.6 (o caracteristică superioară - ceea ce oricum era acceptat și inițial prin documentația de atribuire, prin menționarea cuvântului „MINIM OCPP 1.5”. Astfel, nu s-a introdus o cerință nouă, suplimentară față de ceea ce deja era solicitat prin documentația de atribuire. În cadrul funcționalității sale, OCPP 1.6 aduce o serie de beneficii oricărei autorități contractante ce dorește achiziționarea de stații de reîncărcare, respectiv: permite integrarea cu alte sisteme de management interne, ceea ce reduce costurile de administrare; contribuie la îmbunătățirea infrastructurii de încărcare; permite utilizatorilor să rezerve o stație de reîncărcare în avans; permite operatorilor să gestioneze funcționalitățile stației de reîncărcare de la distanță, inclusiv pornirea și/sau oprirea încărcării; detectează problemele la stațiile de încărcare și trimite alerte pentru intervențiile rapide.

Cu privire la afirmația contestatorului, conform căreia impunerea certificării doar de către o anumită entitate este restrictivă, autoritatea contractantă susține că, la nivel național, există o serie de certificări care se pot face de către o singură entitate (exemplu: Autoritatea Feroviară Română este singura entitate din România care poate emite certificarea de furnizor feroviar operatorilor economici, această certificare fiind nu doar esențială ci și necesară pentru efectuarea de lucrări în preajma/pe căi ferate). Pe de altă parte, arată că nu se poate susține că cerința este restrictivă deoarece, potrivit acesteia, producătorul trebuie să fie

autorizat, nu operatorul economic care ofertează și nici că s-a acordat un avantaj altor ofertanți, deoarece, prin documentația de atribuire, nu s-a impus participarea la licitație doar a operatorilor economici ce au calitatea de producător.

Preliminar, Consiliul constată că ... a făcut dovada constituirii cauțiunii, depunând la dosar, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 211086742/1 din data de 27.02.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 14.705 lei.

Din documentele depuse de părți și din susținerile acestora, Consiliul constată următoarele:

..., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat o procedură simplificată, în vederea atribuirii contractului având ca obiect „ÎNFIINȚARE STAȚII DE REÎNCĂRCARE PENTRU VEHICULE ÎN COMUNA BRETEA ROMANĂ, JUDEȚUL HUNEDOARA”, prin publicarea anunțului de participare ..., criteriul de atribuire aplicat fiind „cel mai bun raport calitate-preț” iar valoarea totală estimată a contractului care urmează a fi încheiat fiind de 735.250 lei, fără TVA.

Nemulțumit de răspunsul de clarificare nr. 6, din adresa nr. 357/2025, ... a formulat prezenta contestație.

Având în vedere că autoritatea contractantă a invocat excepția tardivității și excepția lipsei de interes, Consiliul le va analiza cu prioritate, în temeiul art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Consiliul va respinge, ca nefondată, excepția tardivității contestației, întrucât actul vătămător îl constituie răspunsul publicat în data de 21.02.2025, iar contestația a fost depusă în dată 24.02.2025, cu respectarea termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 101/2016:

„Art. 8. - (1) Persoana care se consideră vătămată de un act al autorității contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în termen de: (...)

b) 7 zile, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică/sectorială sau de concesiune este mai mică decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice, legislației privind achizițiile sectoriale sau legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii.

(2) În cazul în care contestația privește conținutul documentației de atribuire, publicată în Sistemul electronic de achiziții publice, denumit în continuare SEAP, data luării la cunoștință este data publicării documentației de atribuire.”.

Nu are relevanță că „documentația de atribuire”, publicată în data de 06.02.2025, nu a fost contestată (cum susține achizitorul), din

moment ce petentul critică răspunsul din data de 21.02.2025, prin care se modifică informațiile din *Proiect nr. 4/2022* (fișier electronic cu denumirea *PT stații AFM fără racorduri*).

Trebuie observat că motivarea achizitorului față de această excepție nu are alte susțineri. Deci singurul argument este cel privind pretinsul caracter definitiv al documentației de atribuire. Or, pentru acest argument și față de actul atacat (răspunsul din 21.02.2025), nu se poate reține tardivitatea contestației, așa cum a fost invocată de autoritatea contractantă.

Referitor la excepția lipsei de interes, autoritatea contractantă motivează prin caracterul definitiv al documentației de atribuire, iar *„operatorul economic nu justifică un interes legitim, născut și actual în criticarea la acest moment a răspunsului consolidat la solicitările de clarificări”*. Consiliul nu poate primi acest argument întrucât, până la expirarea termenului de contestare a documentației de atribuire, aceasta nu a rămas definitivă, fiind posibilă modificarea ei fie prin decizia CNSC.

În soluționarea acestei excepții relevante sunt următoarele norme legale:

- art. 3 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 101/2016: „f) persoană care se consideră vătămată - orice operator economic care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: (i) are sau a avut un interes în legătură cu o procedură de atribuire; și (ii) a suferit, suferă sau riscă să sufere un prejudiciu ca o consecință a unui act al autorității contractante, de natură să producă efecte juridice, ori ca urmare a nesoluționării în termenul legal a unei cereri privind o procedură de atribuire.”;

- art. 33 din Codul de Procedură Civilă: „Interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual. Cu toate acestea, chiar dacă interesul nu este născut și actual, se poate formula o cerere cu scopul de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara”.

Interesul contestatorului derivă din cererea acestuia de anulare a procedurii simplificate, în situația în care nu se poate interveni asupra documentația de atribuire, petentul urmărind să participe la o nouă procedură ce se va derula corect. Așadar, beneficiul contestatorului derivă din anularea procedurii simplificate și inițierea alteia, dar în condiții de legalitate (a se vedea Decizia Civilă nr. 319/2024, emisă de Curtea de Apel Cluj <https://www.rejust.ro/juris/g87282672>).

Trecând la analiza pe fond a contestației, Consiliul reține că litigiul părților privește următoarele specificația tehnică, din fișele tehnice cuprinse în Proiectul nr. 4/2022:

„2.7 Producătorul stației de încărcare va fi certificat OCA (Open Charge Alliance), denumirea producătorului se va regăsi pe site-ul oficial

www.openchargealliance.org la secțiunea «Producători certificați» împreună cu tipurile de certificări dobândite.»

Această cerință a fost modificată prin răspunsul nr. 6 din răspunsul consolidat din date de 21.02.2025: *„Cerința se modifică astfel la ambele fișe tehnice:*

Ofertantul va prezenta certificatele «OCPP 1.6 Fully Certified» și «OCPP 1.6 Security Certified» emis de OCA (Open ChargeAlliance) pe numele producătorului. Denumirea producătorului și certificatele se vor regăsi pe site-ul oficial www.openchargealliance.org la secțiunea «Producători certificați» împreună cu tipurile de certificări dobândite mai sus menționate».

Așadar, prin răspuns, s-a impus prezentarea a două certificate, emise de OCA (Open ChargeAlliance). Contestatorul reclamă restrictivitatea acestei cerințe întrucât, pe de o parte, certificările în cauză sunt emise de o entitate privată, iar, pe de altă parte nu sunt necesare pentru achiziția stațiilor de încărcare.

Consiliul reține că, în justificarea specificației tehnice reclamate, autoritatea contractantă invocă următoarele prevederi din *GHID DE FINANȚARE din 29 octombrie 2021 a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în localități*, ghid aprobat prin Ordinul nr. 1962/2021:

- art. 8 alin. (4): *„Stațiile de reîncărcare comunică prin protocol **de tip** OCPP - Open Charge Point Protocol - minimum 1.5 și dispun de meniu în limba română și în limba engleză.”;*

- art. 11 lit. c): *„stațiile de reîncărcare vor dispune de un acces deschis de management și operare care să permită identificarea locației, monitorizarea în timp real a funcționalității, disponibilității, cantității de energie transferată. De asemenea, acest acces trebuie să permită interconectarea și comunicarea cu alte instalații similare în timp real.”.*

Din modul de redactarea a art. 8 alin. (4) trebuie observat, în primul rând, că nu se impune utilizarea certificatelor OCPP, ci utilizarea unui protocol **de tip OCPP**. Adică, ofertantul are dreptul de a întreprinde un protocol echivalent, astfel încât să fie asigurată activitatea de comunicare.

Pe de altă parte, trebuie observat că, prin ghidul de finanțare, s-a arătat că cerința privește stațiile de reîncărcare, care trebuie să comunice prin protocol tip OCPP, nu obligația operatorului economic ofertant (furnizorul stațiilor de încărcare) să prezinte certificatele «OCPP 1.6 Fully Certified» și «OCPP 1.6 Security Certified» emis de OCA (Open ChargeAlliance) pe numele producătorului.

Or, specificația tehnică din caietul de sarcini nu este în sensul prevăzut în Ghidul de finanțare, ci impune prezentarea unor certificate emise de o anumite entitate privată, pe numele producătorului. Impunerea unor astfel de condiții tehnice restrâng în mod vădit concurența doar la operatorii economici care sunt înregistrați la OCA, ceea ce reprezintă o încălcare a dispozițiilor art. 156 din Legea nr. 98/2016:

„Art. 156. - (1) Fără a aduce atingere normelor tehnice obligatorii de la nivel național, în măsura în care sunt compatibile cu actele normative adoptate la nivelul Uniunii Europene, specificațiile tehnice se stabilesc în una dintre următoarele modalități:

a) prin raportare la cerințe de performanță sau cerințe funcționale, inclusiv caracteristici de mediu, cu condiția ca parametrii să fie suficient de preciși pentru a permite ofertanților să determine obiectul contractului și autoritățile contractante să atribuie contractul;

b) prin trimitere la specificații tehnice și, ca ordine de prioritate, la standarde naționale care transpun standarde europene, evaluări tehnice europene, specificații tehnice comune, standarde internaționale, alte sisteme de referință tehnice instituite de către organismele de standardizare europene sau, în lipsa oricăror dintre acestea, la standarde naționale, la acorduri tehnice naționale sau specificații tehnice naționale referitoare la proiectarea, calcularea și execuția lucrărilor și la utilizarea produselor; fiecare trimitere este însoțită de mențiunea „sau echivalent”;

c) prin raportare la cerințe de performanță sau cerințe funcționale, potrivit lit. a), și prin trimitere la specificațiile tehnice prevăzute la lit. b) ca modalitate de a prezuma conformitatea cu respectivele cerințe de performanță sau cerințe funcționale;

d) prin trimitere la specificațiile tehnice prevăzute la lit. b) pentru unele caracteristici și prin raportare la cerințe de performanță sau cerințe funcționale prevăzute la lit. a) pentru alte caracteristici.

(2) Cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu precizează un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic și nici nu se referă la mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau produse.”

Autoritatea contractantă nu a adus niciun argument privitor la utilizarea, în definirea specificației tehnice a denumirii entității de certificare, dar nici față de imposibilitatea descrierii necesității fără referire la certificatele emise de OCA.

Aceste certificate, nefiind stabilite printr-un act normativ, autoritatea contractantă nu poate obliga operatorii economici să se certifice doar pentru a participa la procedura de atribuire în cauză.

Achizitorul nu aduce niciun argument pentru care ar fi obligatorie certificarea OCA, și nu alte tipuri de certificări, sau care este motivul pentru care nu s-ar aplica alte modalități de definire a specificațiilor tehnice stabilite la art. 156 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

Prin urmare, certificările respective s-ar aplica în mod obligatoriu doar în situația în care există o reglementare în acest sens. Atâta timp cât nu există o prevedere care să oblige la aplicarea certificatelor OCA, după cum nici în materie de achiziții publice nu există prevedere care să oblige autoritățile contractante să aplice anumite certificări/standarde în redactarea documentațiilor de atribuire aferente achizițiilor de stații de încărcare, cerința reclamată este restrictivă.

Potrivit legii achizițiilor publice, autoritatea contractantă beneficiază de un drept de apreciere, în ceea ce privește elaborarea documentației de atribuire și stabilirea specificațiilor tehnice, urmărind asigurarea respectării interesului general. Dreptul de apreciere de care dispune implică alegerea, dintre mai multe variante posibile, și deopotrivă legale, a aceleia care răspunde cel mai bine necesităților sale. Însă, limitele în care acest drept poate fi exercitat sunt stabilite de principiile care stau la baza atribuirii contractelor de achiziție publică, încălcarea acestora neputând fi justificată de respectarea interesului public (a se vedea Hotărâre nr. 465/2024 din 27.06.2024, cod RJ g827772dd - <https://rejust.ro/juris/g827772dd>)

Definirea specificațiilor tehnice prin raportare la un anumit organism de certificare aduce atingere principiului tratamentului egal, dar și principiului proporționalității.

În aplicarea principiului proporționalității indicăm Deciza ÎCCJ nr. 604/2023:

„Proporționalitatea joacă un rol semnificativ în dreptul administrativ chiar și atunci când drepturile constituționale nu sunt în joc, putându-se afirma că aceasta este un principiu general al dreptului.

Privit simplist, principiul proporționalității vizează situația în care orice măsură luată trebuie să fie bine adaptată și studiată pentru a atinge scopurile pe care le urmărește.

(...)

De principiu, acolo unde există posibilitatea de a alege între mai multe măsuri considerate corespunzătoare trebuie să se apeleze la cea mai puțin oneroasă iar dezavantajele nu trebuie să fie disproporționate cu scopul urmărit.

În mod particular domeniului administrativ, măsurile administrative nu trebuie să treacă dincolo de ce este strict necesar și nu trebuie să fie însoțite de o sancțiune disproporționată cu gravitatea încălcării.

În acest domeniu, principiul proporționalității este un criteriu care permite delimitarea puterii discreționare a autorităților administrative de

«excesul de putere» în raport de care se analizează controlul jurisdicțional al actelor administrative.”

Prin urmare, raportat la dispozițiile legale citate, dar și la jurisprudența citată, solicitarea certificatelor respective reprezintă o măsură care depășește limitele a ceea ce este adecvat și necesar autorității contractante, în scopul realizării obiectivelor urmărite în prezenta procedură de atribuire.

Mai mult decât atât, trebuie observat că autoritatea contractantă nici măcar nu a lăsat posibilitatea operatorilor economici să dovedească îndeplinirea cerinței printr-un mod echivalent. Art. 156 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 stabilește că, în situația în care se face referire la anumite standarde/agremente tehnice etc., fiecare trimitere să fie însoțită de mențiunea „sau echivalent”.

Relevantă în acest sens este hotărârea CJUE, din cauza C-513/23:

31 Ținând seama de aceste precizări introductive, este necesar să se observe că articolul 42 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2014/24 prevede că specificațiile tehnice sunt formulate făcând trimitere printre altele în ordinea preferinței, la standardele naționale care transpun standarde europene, la standarde internaționale sau la standarde naționale. Această dispoziție prevede de asemenea ca „fiecare trimitere” să fie însoțită de mențiunea „sau echivalent”.

32 Din modul de redactare a dispoziției menționate reiese că mențiunea „sau echivalent” trebuie întotdeauna adăugată atunci când specificațiile tehnice sunt formulate prin trimitere la standarde, inclusiv la standarde naționale care transpun standarde europene. Aceeași dispoziție nu prevede nicio excepție în ceea ce privește standardele armonizate în sensul articolului 2 punctul 11 din Regulamentul nr. 305/2011.

33 O astfel de cerință este de altfel coerentă cu punctul 2 din anexa VII la Directiva 2014/24, care definește termenul „standard” ca fiind o specificație tehnică adoptată de către un organism de standardizare recunoscut, indiferent dacă acesta este internațional, european sau național, pentru aplicare repetată sau continuă, care nu este obligatorie și care este pusă la dispoziția publicului.

34 Prin urmare, nu se poate reproșa unei reglementări naționale că impune autorităților contractante adăugarea mențiunii „sau echivalent” în toate cazurile în care specificațiile tehnice sunt formulate prin referire la standarde.

35 Această interpretare este confirmată de constatarea că, în conformitate cu articolul 42 alineatul (5) din această directivă, atunci când lucrările, produsele sau serviciile oferite nu sunt conforme cu specificațiile tehnice formulate, în temeiul articolului 42 alineatul (3) litera (b) din directiva menționată, prin trimitere la standarde, ofertantul poate dovedi în oferta sa că soluțiile propuse îndeplinesc într-un mod echivalent cerințele definite de aceste specificații tehnice.

36 Aprecierea cuprinsă la punctul 34 din prezenta hotărâre este confirmată și de obiectivul Directivei 2014/24 menționat în considerentul (74)

al acesteia, care urmărește ca specificațiile tehnice stabilite de achizitorii publici să permită ca achizițiile publice să fie deschise concurenței și să reflecte diversitatea soluțiilor tehnice de pe piață.

De asemenea, legislația în materia achizițiilor publice (art. 155-156 din Legea nr. 98/2016) permite trimiterea la anumite normative, standarde, stas-uri, operatorii economici având posibilitatea de a proba conformitatea ofertei cu cerințele minime ale caietului de sarcini prin orice documente apte să demonstreze că produsul oferat se încadrează în cerințele autorității, care va proceda conform alin. (5) și (6) ale art. 156 [(5) În cazul în care autoritatea contractantă stabilește specificațiile tehnice potrivit dispozițiilor alin. (1) lit. a), aceasta nu respinge o ofertă pentru lucrări, produse sau servicii care sunt conforme cu un standard național care transpune un standard european, cu un agreement tehnic european, cu o specificație tehnică comună, cu un standard internațional sau cu un sistem de referință tehnic elaborat de un organism european de standardizare, dacă aceste specificații vizează cerințele de performanțe sau cerințele funcționale stabilite de autoritatea contractantă. (6) În cazul prevăzut la alin. (5), ofertantul demonstrează în oferta sa, prin orice mijloace adecvate, inclusiv cele prevăzute la art. 158, că lucrările, produsele sau serviciile conforme standardului satisfac cerințele de performanță sau cerințele funcționale stabilite de autoritatea contractantă. De altfel, conform art. 158 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă care solicită prezentarea unor certificate emise de un anumit organism de evaluare a conformității, va accepta și certificate echivalente emise de alte organisme de evaluare a conformității.]

Or, operatorii economici nu beneficiază de acest drept, respectiv de a prezenta certificate echivalente.

Întrucât cerința privind prezentarea certificatelor emise de OCA (așa cum a fost ea modificată prin răspunsul consolidat publicat în data de 21.02.2025), este vădit restrictivă, dar și disproporționată, se impune eliminarea ei. Practica la nivelul CNSC este unitară, referitor la cerința de prezentare a certificatelor emise de anumite entități (în cazul de față, OCA), autoritățile contractante fiind obligate să o elimine (a se vedea deciziile nr. 195/2025, 230/2025, 567/2025).

Văzând că, la momentul emiterii prezentei decizii, procedura de atribuire se află în faza de evaluare a ofertelor și nu mai pot fi luate măsuri de remediere a documentației de atribuire, Consiliul, în temeiul art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, va admite contestația și va anula prezenta procedura simplificată.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

cu majoritate de voturi
CONSILIUL DECIDE:

Respinge, ca nefondate, excepțiile invocate de

Admite contestația formulată de ... și anulează procedura de atribuire.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 101/2016.

PREȘEDINTE,

MEMBRU

...

OPINIE SEPARATĂ

Contrar opiniei majoritare, consider că trebuie respinsă contestația formulată.

În aprecierea acestei finalități, constat că ... invocă ca act atacat răspunsul de clarificare nr. 6, din adresa nr. 357/2025, publicat în SEAP la data de 21.02.2025, asupra următorului aspect din documentația de atribuire: «„6. În ambele fișe tehnice, cuprinse în anexa nr. 1 formular F5, Stație de încărcare, se solicită: 2.7 Producătorul stației de încărcare va fi certificat OCA (Open Charge Alliance), denumirea producătorului se va regăsi pe site-ul oficial www.openchargealliance.org la secțiunea Producători certificați, împreună cu tipurile de certificări dobândite. Considerăm că cerința privind certificarea OCA a producătorilor de stații de încărcare este incompletă și insuficient de clară (...) Vă solicităm să modificați cerința astfel: Producătorul stației de încărcare va fi certificat OCA Fulli Certified (Open Charge Alliance), denumirea producătorului se va regăsi pe site-ul oficial www.openchargealliance.org la secțiunea Producători certificați, Fully Certified, emis de un laborator acreditat pe numele stațiilor de încărcare”, la care autoritatea contractantă a răspuns: „6. Cerința se modifică astfel la ambele fișe tehnice: Ofertantul va prezenta certificatele OCPP 1.6 Fully Certified și OCPP 1.6 Security

Certified emis de OCA (Open Charge Alliance) pe numele producătorului. Denumirea producătorului și certificatele se vor regăsi pe site-ul oficial www.openchargealliance.org la secțiunea Producători certificați, împreună cu tipurile de certificări dobândite mai sus menționate”» și solicită eliminarea cerinței introduse prin clarificări, prin care producătorul trebuie să fie certificat OCPP 1.6 Security Certified emis de OCA întrucât favorizează un singur operator economic.

Totodată, am în vedere cerințele solicitate în anexele caietului de sarcini, publicat în SEAP la data de 06.02.2025, cu referire la aspectul în discuție: „Tip acces de la distanță: OCPP minim 1.5, EVCCID (prin OCPP) (...) Producătorul stației de încărcare va fi certificat OCA (Open Charge Alliance), denumirea producătorului se va regăsi pe site-ul oficial www.openchargealliance.org la secțiunea ”Producători certificați împreună cu tipurile de certificări dobândite”.

Din analiza coroborată a răspunsului transmis de autoritatea contractantă și anexele caietului de sarcini, constat că autoritatea contractantă nu a modificat cerințele documentației de atribuire, **cu referire la solicitarea certificării de securitate emisă de OCA pentru componenta de hardware OCPP**, respectând dispozițiile art. 160 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, conform căreia: *„Autoritatea contractantă (...) va răspunde în mod clar și complet tuturor solicitărilor de clarificare/informațiilor suplimentare, conform prevederilor normelor metodologice la prezenta lege”.*

Prin urmare, orice operator economic interesat are dreptul de a solicita clarificări sau informații suplimentare privind documentația de atribuire, iar autoritatea contractantă are obligația de a răspunde în mod clar și complet, cât mai repede posibil. Niciunde în legislația în vigoare nu se prevede dreptul operatorilor economici de a solicita sau propune eliminarea cerințelor/specificațiilor documentației de atribuire și, nici obligația autorității contractante de a modifica documentația de atribuire după cum solicită sau propune fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită.

Astfel fiind, autoritatea contractantă nu are nicio obligație legală de a completa/modifica documentația de atribuire după voința operatorilor economici care au formulat întrebările. Opțiunea eliminării sau completării informațiilor furnizate operatorilor economici reprezintă un drept al autorității, iar nu o obligație, singura obligație legală a autorității contractante este aceea de a răspunde operativ, în mod clar, complet și fără ambiguități la solicitarea de clarificări, iar cercetarea efectuată relevă că răspunsul dat este în acest sens.

Răspunsul de clarificare, la solicitările de mai sus, nu operează modificarea sau completarea conținutului documentației de atribuire, cu

referire la **solicitarea certificării de securitate emisă de OCA pentru componenta de hardware OCPP** pentru a se putea raționa, eventual, că termenul ar începe să curgă de la răspunsul de clarificare. Răspunsul de clarificare se referă la **modificarea versiunii OCPP de la minim 1.5 la 1.6**.

În aceste condiții, concluzionez că legislația în materia achizițiilor publice, în vigoare, nu obligă autoritatea contractantă la modificarea documentației de atribuire, ori de câte ori operatorii economici solicită acest lucru; aceștia din urmă având posibilitatea legală de a contesta cerințele respectivei documentații, în termenele legale stabilite de art. 8 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, care stabilesc: *„În cazul în care contestația privește conținutul documentației de atribuire, publicată în Sistemul electronic de achiziții publice, denumit în continuare SEAP, data luării la cunoștință este data publicării documentației de atribuire”*.

Ținând cont de aceste aspecte, constat că, deși contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de legislația în materia achizițiilor publice, față de răspunsul la clarificări (21.02.2025), criticile conținute de aceasta se referă la documentația de atribuire, iar prin raportare la data publicării, în SEAP, a documentației (06.02.2025) și la prevederile legale, citate mai sus, cu privire la termenul de depunere a unei contestații referitoare la conținutul documentației de atribuire, (data depunerii contestației în cauză - 23.02.2025), sunt tardiv formulate, iar contestatoarea nu are dreptul de a se repune în termenul legal de contestare prin criticarea răspunsului la clarificări.

Prin urmare, actul împotriva căruia trebuia să înainteze contestația, în termenul legal impus de Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, este documentația de atribuire și nu răspunsul autorității publicat în SEAP la data de 21.02.2025.

Altminteri, dacă s-ar admite o altă interpretare s-ar ajunge la eludarea termenului de contestare impus de legiuitor. Acest termen ar ajunge să fie golit de orice fel de efect și, în acest fel, deturnat textul legii, dacă sub acoperirea unui alt document, care ar conține aceleași informații, (în cazul de față răspunsul autorității din data de 21.02.2025), operatorul economic ar putea să conteste, ulterior, alte aspecte cunoscute din diverse documente.

În aceste condiții, apreciez că nu se poate prevala de răspunsul la clarificări în discuție, astfel încât să critice, la acest moment (23.02.2025), un document emis în data de 06.02.2025 (documentația de atribuire), cu scopul de a se repune în termen, sub o formă „mascată”, deoarece actul la care se raportează, în susținerea criticilor sale, este documentația de atribuire pe care a cunoscut-o în data de

06.02.2025, când a fost publicată în SEAP în cadrul anunțului de participare nr. SCN1158609/06.02.2025.

MEMBRU,

....

Redactata practicaua Deciziei,

....

Redactată în 4 exemplare, conține 14 pagini.